

پرداختن به اخلاق

ویژگی جشنواره

فیلم ۱۰۰ است

صفحه ۲

آغازی برای ۱۰۰

روی پرده سینماها

صفحه ۳

نگاهی به فیلم‌هایی

از دهمین دوره جشنواره

صفحه ۴

کریم اکبری مبارکه:

فیلم‌های نجیب بسازیم

دیدیر زیسرمن:

کار گروهی رادر فیلم سازی فراموش نکنید

بهنام بهادری:

پرداختن به اخلاق، ویژگی جشنواره فیلم ۱۰۰ است

با توجه به تبلیغات گسترده‌ای که در فضای مجازی و همچنین در سطح جشنواره‌های مطرح بین‌المللی انجام شد، مشارکت مطلوب و در خور توجهی از جانب شرکت کننده‌های آزاد و به‌خصوص جشنواره‌های معتبر خارجی از جشنواره فیلم ۱۰۰ صورت گرفت. در بخش بین‌المللی این دوره از جشنواره، آثار بیش از ۵۰ کشور دنیا حضور دارند.

در این دوره بیش از ۷۰۰ اثر به دبیرخانه جشنواره رسیده که پس از ارزیابی این آثار، تعداد ۱۰۰ فیلم از آن‌ها در بخشی جنبی برای مخاطبان به نمایش درمی‌آید. همچنین برای آشنایی مخاطبان و فیلم‌سازان جوان با فیلم‌های کوتاه و مینی‌مال برتر جهان، آثار منتخب هفت جشنواره معتبر دنیا شامل جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۶۰ ثانیه‌ای پاکستان، جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای دانمارک، جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای بوستن آمریکا، جشنواره ویدئو میکرو ایتالیا، جشنواره استارت باکو، جشنواره ازمیر ترکیه و جشنواره سی پی ام بلاروس در بخش جنبی این جشنواره اکران می‌شود.

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای از بدو پیدایش تا این دوره مراحل مختلفی را طی کرده است؛ به‌طوری که از دوره اول تا هفتم، مخاطبانش را پیدا کرد و از دوره هفتم به بعد برای تثبیت خود در جامعه هنری تلاش کرد. از همان دوره هفتم این جشنواره سعی کرد برای گسترش و جهانی‌شدن، قدم‌های ارزنده‌ای بردارد و با اکران فیلم‌های بین‌المللی که از مضمون‌های اخلاقی (شعار جشنواره) و همسو با سیاست‌های جشنواره برخوردارند، استفاده کند؛ اکنون که در آستانه برگزاری دوره دهم این جشنواره هستیم به فکر بسط و توسعه بیشتر جشنواره در سطح بین‌المللی هستیم. سعی داریم با گسترش شعار سینمای اخلاق، خلأیی را که در جشنواره‌های دیگر وجود دارد پر کنیم و هویتی متفاوت از این جشنواره را در میان فیلم‌سازان کشورهای دیگر به نمایش بگذاریم. اکران محدود فیلم‌های کوتاه یکی از مشکلات عمده سینمای مینی‌مال در کشور است؛ فیلم‌سازان ما در تولید فیلم کوتاه و مینی‌مال بسیار کوشا هستند ولی شرایط اکران این گونه فیلم‌ها در جامعه ما آزاردهنده است. به علت پخش محدود این گونه فیلم‌ها از رسانه ملی، نقش جشنواره‌ها در پر کردن این خلأ بسیار پررنگ است و می‌توان انتظار داشت فیلم‌سازان جوانی که در ابتدای راه هستند با حضور در این جشنواره‌ها و ارزیابی شدن آثارشان، به رفع ایرادهای خود بپردازند.

یکی دیگر از مشکلات سینمای کوتاه و مینی‌مال ما آن است که آثار آن متناسب با زبان مخاطب عام تولید نمی‌شود؛ فیلم‌سازان کوتاه و به‌خصوص سینمای «هنر و تجربه» به موضوعاتی می‌پردازند که کمی روشنفکرانه است و از این رو ارتباط با آن‌ها با توجه به واقعیت‌های زندگی روزمره، دشوار است. به نظر من باید بیشتر با نشان دادن مسائل اجتماعی و اتفاقاتی که دغدغه مردم است، مخاطبان را با سینمای کوتاه آشتی دهیم.

دیدیر زیسرمن، مدیر بخش آموزش سازمان سمعی، بصری فرانسه، در نخستین کارگاه بخش بین‌الملل دهمین جشنواره فیلم های ۱۰۰ ثانیه‌ای در رابطه با مراحل نگارش طرح فیلم کوتاه و تهیه و تولید اثر اظهار کرد: اولین کاری که برای تولید فیلم کوتاه انجام می‌دهیم نوشتن طرح اثر است. پیشنهاد می‌کنم خلاصه‌ای از فیلم خود را بنویسید تا بتوانید با کسانی که در تولید فیلم به شما کمک می‌کنند، همکاری داشته باشید.

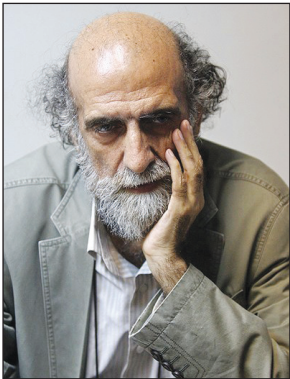
وی افزود: برای ساخت فیلم، نخستین چیزی که نیاز است، نوشتن طرح اثر است. اگر بخواهید تهیه کننده پیدا کنید باید چند صفحه‌ای درباره اثر برایش بفرستید. تهیه کنندگان پیش از آنکه بخواهند راجع به فیلم شما قضاوت کنند، راجع به طرح اولیه آن قضاوت می‌کنند. به گفته زیسرمن، تهیه کننده برای فیلم‌سازان، کمک‌های مالی را از بنیادها و سازمان‌های مرتبط با موضوع اثر یا مرتبط با فیلم‌سازی دریافت می‌کند؛ به همین دلیل ارتباط فیلم‌ساز با تهیه کننده بسیار مهم

است. این تهیه کننده و فیلم‌ساز مستند همچنین گفت: اولین فیلمی که تولید کرده‌ام بدون هیچ پول و سرمایه بیرونی بود و ۵ سال به طول انجامید. اما برای دومین اثرم، تهیه کننده‌ای پیدا کردم و تمام هزینه آن را پرداخت کرد و تولید این اثر مستند نیز ۳ سال به طول انجامید. او خاطرنشان کرد: بهتر است در روند کار فیلم‌سازی، کار گروهی را فراموش نکنید، فیلم‌سازی به پشتکار زیاد نیاز دارد. در واقع می‌توان گفت فیلم‌سازی آسان است، اما نمی‌توان از طریق فیلم‌سازی هزینه‌های زندگی را تامین کرد.

این فیلم‌ساز در پاسخ به سوال یکی از مخاطبان در رابطه با شرایط پخش در فرانسه گفت: سانسور در تلویزیون فرانسه وجود ندارد، اما برخی سوژه‌ها هستند که توسط اغلب تهیه کنندگان و پخش کنندگان آثار منتشر نمی‌شوند. البته تهیه کننده‌هایی که ارتباط خوبی با شبکه‌های تلویزیونی و پخش فیلم دارند، می‌توانند اغلب آثار را پخش کنند.

کریم اکبری مبارکه:

فیلم‌های نجیب بسازیم

یافتن آن در دنیای فیلم‌سازی امروز دشوار شده است. پیدا کردن فکر خوب برای تولید فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای بسیار دشوار است و سوژه‌های مناسب با مطالعه بیشتر به دست می‌آید. در رابطه با بخش ویژه اخلاق در دهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای هم باید بگویم چنین سیاستی که از سوی برگزار کنندگان جشنواره اتخاذ شده بسیار عالی است. اخلاق و احترام چیزی است که در گذشته در بین مردم ایران بوده و امروز کم‌رنگ شده است. متأسفانه برخی فیلم‌های سینمایی که امروز تولید می‌شود، نجیب نیستند. علی حاتمی می‌گفت هنرمند باید در و گوهر از دهانش بیرون بریزد و در آثارش هم هیچ‌گاه ندیدیم که مضمون منفی را اشاعه دهد. معتمد اخلاق، احترام و معرفت بسیار مهم هستند و باید به این موضوعات توجه ویژه داشت.

در پایان لازم است به این نکته اشاره کنم که موضوعات و سوژه‌های خوبی مانند اخلاق، در کنار تکنیک صحیح و خلاقانه است که دیده می‌شوند و مخاطب خودشان را جذب

در سال‌های ابتدایی انقلاب اسلامی دو فیلم کوتاه ساختیم و پس از آن وارد عرصه بازیگری شدم. در آن دوران ساخت فیلم بسیار متفاوت با امروز بود. ما باید حلقه‌های فیلم را به آلمان می‌فرستادیم تا ظاهر کنند و بعد از آن که وقت و هزینه زیادی صرف کردیم، نتیجه کارمان را می‌دیدیم. اما امروز دوربین‌های دیجیتال و حتی موبایل‌ها در دست جوانان هستند و می‌توانند با استفاده از امکانات فراوانی که در اختیار دارند، آثار سینمایی و فیلم‌های کوتاه خود را بسازند.

در دهه ۵۰ که ما کار فیلم‌سازی را آغاز کرده بودیم، کتاب‌های تخصصی بسیار کمی در زمینه سینما وجود داشت و تنها چند مجله و نشریه بود که به نقد فیلم‌ها می‌پرداخت. در چنین فضایی تنها می‌توانستیم با تولید اثر و شنیدن نقد اساتید، به اشتباهات‌مان پی ببریم. اما امروز تکنیک‌های فیلم‌سازی را به راحتی می‌توان از طریق کتاب‌های فراوانی که در این زمینه وجود دارد و همچنین کلاس‌های آزاد و آکادمیک و حتی سایت‌های مرتبط آموخت. تنها فکر و سوژه خوب است که

می‌کنند. وقتی تکنیک در کنار موضوع خوب بنشیند، اثری کامل خلق می‌شود. استعدادهایی که در جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای شرکت می‌کنند و این نکات را رعایت می‌کنند، در آینده تبدیل به اهالی سینمای کشور خواهند شد. در واقع امروز با برگزاری جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای بزری پاشیده می‌شود و یک دهه دیگر از این بذر محصولات خوبی درو خواهد شد. البته نباید به دنبال بازدهی زود هنگام باشیم و اگر جشنواره فیلم ۱۰۰ بتواند پس از ۱۰ سال، پنج هنرمند برجسته هم به سینمای کشور معرفی کند، کار خود را به شکل شایسته‌ای به سرانجام رسانده است.

گزارش روز نخست دهمین جشنواره فیلم ۱۰۰

آغازی برای ۱۰۰ روی پرده سینماها

نخستین روز اکران آثار دهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای با نمایش آثاری در بخش‌های مختلف «غیرقابلی»، «مسابقه ملی»، «المپیاد دانش‌آموزی» و «نمایش ویژه جشنواره‌های بین‌المللی» در حالی طی شد که جمع کثیری از مخاطبان این روز فیلم‌سازان جوان کشور بودند و تعامل آن‌ها قابل توجه بود. نخستین روز اکران آثار جشنواره در حقیقت آرام و در عین حال جدی آغاز شد. از صبح ۱۲ اسفندماه سینماگران و علاقه‌مندان به فیلم‌های کوتاه و مینی‌مال و فیلم‌سازی که آثارشان را برای شرکت در این دوره از جشنواره ارسال کرده بودند به پردیس سینما آزادی آمدند و در فضایی تعاملی، به گفت‌وگو درباره این نوع از آثار سینمایی پرداختند.

با آغاز نخستین بخش اکران آثار این جشنواره در چهار سالن (شهر قصه، شهر هفتم، شهر هنر و شهر فرنگ) هر کسی بر مبنای علاقه‌اش راهش را انتخاب می‌کرد؛ عموم شرکت‌کنندگان ایرانی این جشنواره علاقه‌مند به دیدن آثار بخش مسابقه ملی بودند و مسیرشان را به شهر هنر کج می‌کردند. علاقه‌مندان به دیدن آثار بین‌المللی، شهر فرنگ را ترجیح می‌دادند و عده‌ای هم خواهان دیدن آثار بخشی غیر رقابتی بودند و از شهر قصه سر در می‌آوردند. پایان اکران آثار در هر سالن، با آغاز مباحثه و گفت‌وگوی مخاطبان جشنواره که عموماً خودشان فیلم‌ساز بودند همراه بود. فضای گفت‌وگومحور در جشنواره‌ها، همواره حلقه مفقوده اتفاقات هنری در کشور ما بوده است؛ این فضای تعاملی در جشنواره‌ها نیازمند بستری آرام و فرهنگی، بدون حواشی منحرف‌کننده و حب و بغض‌های سیاست‌زده است که دهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای در نخستین روز اکران‌هایش واجد آن بود.

در روز نخست، آثاری از چند جشنواره معتبر بین‌المللی از جمله جشنواره فیلم ۱۰۰ بوستون آمریکا، جشنواره ویدئو میکس ایتالیا، جشنواره استارت باکو و جشنواره فیلم ازمیر ترکیه، به نمایش درآمد و مخاطبان زیادی را به سالن‌های شهر فرنگ و شهر هفتم کشاند. همچنین عصر روز نخست اکران آثار دهمین جشنواره ۱۰۰ در دو بخش مجزا به اکران تیزرهای تبلیغاتی با موضوع اخلاق، آثار برگزیده دوره نهم جشنواره فیلم ۱۰۰ اختصاص یافت.

تهیه‌کننده فرانسوی، دیدیر زیسرمن مدیر بخش آموزش سازمان سمعی، بصری فرانسه بود. وی پس از ارائه توضیحاتی درباره روند تولید یک فیلم کوتاه در کشور فرانسه، از اهمیت و ضرورت ارتباط فیلم‌سازان با تهیه‌کنندگان سخن گفت و در پایان، سوالات فیلم‌سازان حاضر در سالن را پاسخ گفت.

یکی از مهم‌ترین رویدادهای روز نخست این جشنواره برگزاری کارگاه آموزشی فیلم فرانسه بود که عصر روز نخست از ساعت ۱۶:۳۰ در سالن شهر فرنگ برگزار شد؛ این کارگاه که با استقبال خوب فیلم‌سازان جوان ایرانی مواجه شد؛ به چگونگی تولید و تهیه فیلم کوتاه و مراحل آن پرداخت. مدرس این کارگاه، فیلم‌ساز و

حبیب... بهمنی، کارگردان و مدرس سینما:

می‌توان با یک تصویر سینمایی، بار هزاران کلمه را به دوش کشید

یکی از مهم‌ترین تکنیک‌های لازم برای ساخت یک اثر ۱۰۰ ثانیه‌ای مطلوب استفاده از ایجازهای تصویری است. عرصه سینما، عرصه‌ای است که گاهی می‌توان در آن با یک تصویر، بار هزاران کلمه را به دوش کشید؛ سازنده یک اثر سینمایی کوتاه باید بتواند از این پتانسیل خوب استفاده کند. لازمه استفاده از ایجازهای تصویری مناسب، داشتن سواد بصری خوب است. یک کارگردان خوب فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای کسی است که سواد بصری بالایی دارد و می‌داند از تصاویر چگونه استفاده کند تا آن‌ها در عین اختصار، مفاهیم بلند را القا کنند. همچنین استفاده مناسب از صدا و موسیقی و کاربرد افکت‌های صوتی در یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای بسیار موثر است. سواد سمعی هم از ملزومات یک کارگردان خوب فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای است تا بتواند از صدا هم بار مطلوبی بکشد.

فرض کنید وقتی شما در خیابان یک علامت راهنمایی و رانندگی را می‌بینید، این علامت یک معنای خاص و واحد برای شما دارد، ولی فیلم‌ساز می‌تواند آن علامت را در بستری استفاده کند که معنای آن کاملاً استعاری یا تمثیلی باشد و از آن

برای ساختن فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای، مهم‌ترین موضوع انتخاب سوژه است؛ اگر فیلم‌سازی بتواند سوژه مناسبی را بیابد و آن را در موجزترین شکل در قالب سینما بیان کند، بخش مهمی از راه را رفته است، چون ما در یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای با فقدان تفصیل مواجه‌ایم و فرصتی برای بیان مفصل یک محتوا نداریم.

اگر بخواهیم قالب سینما را با قالب ادبیات قیاس کنیم، شاید بشود گفت که فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای مانند دوبیتی یا رباعی در میان قالب‌های شعری است. اگر در ادبیات قالب‌های رباعی یا دوبیتی یک مطلب کامل را در شکلی موجز و کوتاه بیان می‌کند، فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای هم باید اینگونه باشد. در هر دوی این شیوه‌های بیان، مشکل پیدا کردن مطلبی است که قرار است به طور موجز بیان شود. از این نظر گزیده‌گویی در یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای عنصر کلیدی است. لازمه خلق داستان خیلی کوتاه از یک سوژه برای ساختن یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای آن است که فیلم‌ساز به عناصر قصه‌پردازی آشنایی داشته باشد و بداند چگونه با حذف حواشی و زوائد، داستانی بسیار کوتاه بیافریند.

کند. مثلاً ممکن است یک تابلوی گردش به چپ یا به راست ممنوع! در یک اثر کارکرد کاملاً سیاسی پیدا کند، به شرطی که فیلم‌ساز توانسته باشد فضا و تصاویری را بر اثرش حاکم کند که این معنا از دل آن بیرون بیاید.

بار هنری بکشد. چنین کاربردی از یک علامت راهنمایی و رانندگی ساده، در شرایطی مطلوب خواهد بود که در کنار این علامت چند تصویر یا فضا سازی صوتی و... ایجاد شود تا مخاطب با توجه به آن‌ها مفهوم مورد نظر فیلم‌ساز را درک

زمین روباه / بی‌سرزمین

حامیان محیط زیست و حقوق حیوانات بی شک از تماشای انیمیشن کوتاه و خلاقانه «زمین روباه» لذت خواهند برد. در این انیمیشن ۶۰ ثانیه‌ای مروری می‌شود بر زیست بوم رو به نابودی که امروزه بشر برای حیوانات ساخته و طوری با آن رفتار کرده گویی زمین تنها از آن اوست و هیچ مخلوقی حق زندگی ندارد. در زمان پخش فیلم یله بودن و معصومیت و شادی و بی‌آزار بودن حیوانات را در کنار درختان قطع شده و صید و تله‌های فلزی می‌بینیم. روباهی به سرعت بر زمینی که انگار حق زندگی بر روی آن از وی سلب شده می‌دود و هر زمان به شکلی ظاهر می‌شود؛ زمانی مانند پرندهای که مجبور از فراز تنه قطع شده درختان پرواز کند و زمانی به شکل گوزنی که در حال فرار از زیست بوم خود است. روباه به دنبال سرزمینی برای زندگی است اما زمین روباه از او گرفته شده است.

تاروود / نقش دل

بر فرش ایرانی از گل و مرغ تا قصص شاهنامه نقش بسته است. در فیلم «تاروود» با قصه زنی لر و کپرنشین روبه‌رو هستیم که بر تاروود گبه‌اش نقش دل می‌زند و حکایت ایام بازگو می‌کند. آنچه زن با اشک و اندوه بر گبه طرح می‌زند و می‌بافد اما برای خریداری که سری به مغازه می‌زند تنها نقشی است پرنقش و نگار بر گبه برای زیبایی و وسعت رنگ برای چشم‌نوازی. «تاروود» حکایت زانی است که شاید نتواند یا به پای مردشان به میدان کارزار برونند اما روح و قلب‌شان در کنار وی خواهد ماند. «تاروود» انیمیشن دستی و ساده‌ای دارد و با وجود تم غم‌انگیزش به تبعیت از رنگین بودن گبه ایرانی انیمیشنی خوش آب و رنگ است که البته با کنتراستی که با مضمون فیلم پیدا کرده حالتی کنایه‌آمیز و جذاب دارد.

اثر / رد پا

رد پا جمله‌ای بسیار آشنا در ادبیات عامیانه و حتی ادبیات فاخر ماست. همه ما در زندگی بارها و بارها این جمله ساده که متشکل از دو واژه کوتاه است را شنیده و از آن استفاده کرده‌ایم. احسان معصوم در فیلم بسیار موجز و کوتاهش «اثر» می‌کوشد بین این جمله ساده و اتفاقی که برای نوزادان در روز تولدشان می‌افتد که همان گرفتن اثر پاست ارتباطی معنایی به وجود بیاورد و به ساده‌ترین و کم‌خرج‌ترین شکل ممکن موفق به بسط ایده خلاقانه‌اش در قالب فیلمی حتی کوتاه‌تر از یک دقیقه می‌شود. مخاطب پس از تماشای فیلم به این مضمون توجه می‌کند که هر انسان موقع تولد همانند یک اثر هنری وارد جهان هستی می‌شود و قرار است با همین پاهای کوچک بعدها از خود بر روی کره خاکی رد پای بر جای بگذارد. فقط ای کاش حالا که کارگردان در همه ابعاد تصویری و مضمونی به شیوه مینی‌مال جلو رفته بود در پایان هم از اضافه کردن آن جمله شعاری پرهیز می‌کرد و جمله‌سازی نهایی را نیز بر عهده خود مخاطب می‌گذاشت.

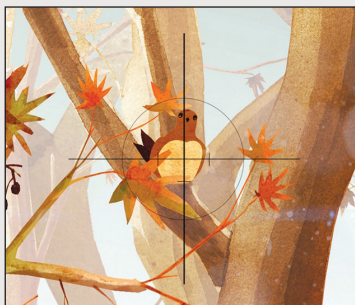
گزارشگر / آرزوهای پشت چراغ قرمز

محمدرضا خردمندان با فیلم‌های کوتاه خوب و خلاقانه‌اش حضوری پررنگ در دهمین جشنواره فیلم ۱۰۰ دارد و تماشای هر کدام از آثارش مخاطب را غافل گیر می‌کند. «گزارشگر» یکی از فیلم‌های خوش‌ساخت این کارگردان است که ایده‌ای جذاب و غافل گیر کننده دارد. پرداختن به کودکان کار همواره وجهی تلخ و توأم با ناامیدی و یأس دارد؛ چنانکه اغلب فیلم‌سازان تنها به خاطر سلب مسئولیت اجتماعی در باب این قشر فیلم می‌سازند و تصور می‌کنند این سوژه به حدی تلخ و تکان‌دهنده است که تصویر سازی مستند از آن‌ها کفایت کرده و نیاز به روایت داستانی وجود ندارد؛ اما خردمندان در فیلم «گزارشگر» این سوژه تلخ را با امید و رؤیا پیوند می‌زند و به مخاطب گوشزد می‌کند اگرچه کودکان کار مجبورند زود بزرگ شوند و از کودکی همانند بزرگسالان دغدغه معیشت دارند اما این موضوع هرگز باعث نمی‌شود از آرزوها و تخیلات‌شان باز بمانند.

نگاهی به فیلم‌هایی از دهمین

مادر / کشتار معصومیت

در بین انیمیشن‌های خوب این دوره از جشنواره فیلم ۱۰۰، فیلم کوتاه و اثرگذار «مادر» بی‌شک یکی از زیباترین و پرمفهوم‌ترین آثار حاضر در بخش مسابقه است. در شرایطی که جامعه از تماشای ویدئوی حیوان‌آزاری ناراحت است و شکار غیرقانونی منجر به از بین رفتن گونه‌های جانوری کشور و تهدید زیست‌بوم‌ها شده است، دیدن فیلمی درباره تبعات شکار غیرقانونی (در اینجا غیرانسانی) آن هم با زبانی ساده و حتی کودکانه جذاب و تاثیرگذار است. فیلم به شعری کوتاه می‌ماند که قرار است هم از خودگذشتگی یک مادر را به تصویر بکشد و هم عواقب مقابله نیروی زور و شر با معصومیت و ایثار را به مخاطب گوشزد کند؛ فیلم بدون دیالوگ است اما صداگذاری عملکردی گدماند دارد و به مخاطب اطلاعات کافی را ارائه می‌کند. مانند صدای روزه سگ که حاکی از شکارچی بودن فرد همراه است یا صدای بال و پر زدن پرندگانی که در تصویر نمی‌بینیم اما می‌دانیم احساس خطر کرده و از آشیانه گریخته‌اند و...

تک‌فرزندی / فیلم یا گزارش تصویری؟

فیلم سینمایی چه از نوع بلند و چه از نوع کوتاه و حتی فیلمی ۱۰۰ ثانیه‌ای ملزومات خود را دارد و با یک گزارش تصویری یا مصاحبه‌ای کوتاه متفاوت است. در فیلم مستند کوتاه «تک‌فرزندی» تصمیم کارگردان این بوده که تنهایی کودکان را در جمع خانواده‌ای نشان دهد که متشکل است از پدر و مادر و فرزند دیگری به عنوان یار و همبازی کودک وجود ندارد و کودک برای پر کردن فضای خالی و بی‌همراه زندگی‌اش مجبور است به دخترخاله، تبلت، بچه‌های مهدکودک، تلویزیون و... پناه ببرد اما کارگردان برای تصویری کردن این طرح حتی به شکل مستند ایده‌ای نداشته و صرفاً به سوال و جواب از کودکان تک‌فرزند بسنده می‌کند. «تک‌فرزندی» درواقع یک فیلم کوتاه نیست و تنها میان‌برده‌ای است تلویزیونی برای تشویق پدران و مادران برای فرزندآوری که به نظر نمی‌رسد در این زمینه هم به توفیقی دست یابد.

قرمز / رویاها نمی‌میرند

فیلم بسیار زیبا و تاثیرگذار «قرمز» حاصل نگاه تیزبینانه کارگردانی است که تمام تلاش خود را می‌کند تا با تصویرسازی‌هایی بدون دیالوگ به کنش‌های دراماتیک رسیده و در بزنگاه انتهایی فیلم که اتفاقاً صحنه‌ای بس ناراحت کننده است به جای اندوه، امید را به مخاطب هدیه کند. داستان شل قرمزی و گرگی که به دنبال دریدن اوست در ذهن کودکی مبتلا به سرطان نقش می‌بندد اما کودک حتی در رویاهایش هم شجاعانه عمل کرده و به جای تسلیم کردن دختر کوچک و بی‌پناه نقشه‌ای تازه می‌کشد و امیدوارانه آن را توسط نقاشی‌های کودکانه روی کاغذ پیاده می‌کند. آنچه در انتهای فیلم در یاد مخاطب می‌ماند تصویر اندوهگین پایانی و تخت خالی نیست، بلکه نقاشی‌هایی است که از کودکانی شجاع که حتی درد و بیماری هم توانست او را از تخیلات معصومانه و زیبایی کودکان‌اش جدا کند.

شتابزده / عجله داشتیم ...

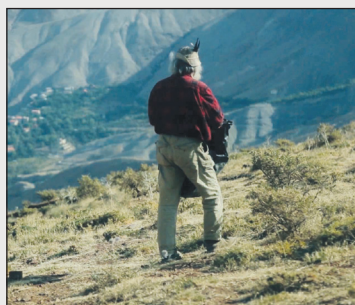
وقتی فیلم‌نامه‌ای ساده اما ایده‌پرداز شده با فرمی جذاب و نو تلفیق شده و ساختار خوب هم در آن رعایت شود، نتیجه اثری خواهد بود جذاب و اثرگذار مانند «شتابزده». فیلم در کوتاه‌ترین زمان ممکن بیشترین تاثیر را بر مخاطب می‌گذارد و این بزرگ‌ترین رسالت یک فیلم کوتاه صد ثانیه‌ای است؛ اینکه در دنیای اتفاقا شتابزده امروز، مخاطب را از این همه سرعت و شتابزدگی و بی‌توجهی به اطراف منع کرده و به آرامش دعوت کند. پایان فیلم هم بسیار خلاقانه و تاثیرگذار است. جایی که کاراکترهای شتابان فیلم را در مکانی می‌بینیم که خارج از انتظارمان است. کاراکترهای فیلم به پرواز، بیمارستان، محل کار و... نرسیده‌اند و روایت این ترسیدن را با جملاتی ساده برای مخاطب بیان می‌کنند. توجه کارگردان به زیبایی بصری فیلم هم قابل توجه است. در صحنه پایانی توجه و دقت کارگردان به پیام‌رسانی تصویری بدون نیاز به دیالوگ‌های بلند از دیگر محاسن فیلم خوب «شتابزده» است.

Changeover / سوء تفاهم پرندهای

«تغییر روش» عنوان فیلم دوست‌داشتنی است با مضمون درونی اشتیاق برای یافتن دوست و فرار از تنهایی. نکته حائز اهمیت در این انیمیشن کوتاه این است که فیلم مضامین مورد نظرش را فریاد نمی‌زند، شعار نمی‌دهد و حتی اصراری بر تصویری کردن معانی درونی شده فیلم به شکل رو و گل‌درشت (آنچه معمولاً در فیلم‌های کوتاه می‌بینیم) ندارد. داستان فیلم به صورت خطی و سراسر است و به‌دور از هرگونه حاشیه‌پردازی و با توسل به ایده‌پردازی‌های جالب روایت می‌شود. یک پرند کوچک با علاقه و اشتیاق به سمت یک توپ بدمینتون پرواز کرده و از آنجایی که توپ با پر ساخته شده و ساختاری شبیه پرند دارد، سعی می‌کند به نحوی با این توپ ارتباط برقرار کرده و رفاقتی را آغاز کند.

چهل گیس / گیسوی طبیعت را شانه بزن

دومین فیلم جذاب در ارتباط با محیط زیست در جشنواره فیلم ۱۰۰، فیلمی خلاقانه و بدون دیالوگ است به نام «چهل گیس». فیلم روایتی بسیار سراسر است و به‌دور از هرگونه حاشیه‌بافی یا شعارزدگی دارد. «چهل گیس» در واقع ترویج فرهنگ هنر استفاده از آنچه به عنوان زباله می‌شناسیم است. بازیافت هنرمندانه زباله اتفاقی است که در جهان شناخته شده و حتی برای آن فستیوال‌های هنری برگزار می‌شود. در این فیلم نیز پیرمردی خوش‌ذوق با جمع‌آوری بطری‌های پلاستیکی از کنار جاده که طبیعت را زشت و ناموزون کرده‌اند دست به ساخت اثری هنری در خدمت زیبایی همان جاده می‌زند. تماشای فیلم می‌تواند هم مخاطب را به احترام به طبیعت تشویق کند و هم وی را با هنر بازیافت پسماندهای با ارزش آشنا کرده و به این کار ترغیب کند.

سرباز / موفق در فرم و ساختار

تعلیق پایانی فیلم «سرباز» حتی به مدد موسیقی بسیار خوب و بازی بازیگر نقش سرباز با آن نگاه حاکی از ترس و نگرانی هم شکل نمی‌گیرد و اثرگذار نیست و این به معنی از دست رفتن کل فیلم است. آنچه فرمانده قرار است با آن روبه‌رو شود دیوارنوشته‌ای ساده است که اگر هم سرباز در شکل‌گیری‌اش نقش داشته از نظر فرمانده و مافوقش دور مانده و گناه سرباز چیزی نیست که مخاطب برایش دلپره داشته باشد یا سرباز تا آن حد از عواقبش بترسد. هرچند هسته مرکزی فیلم که بر تعلیق نهایی بنا شده، چندان محکم نبوده و قادر به خلق جاذبه دراماتیک نیست؛ اما نباید از ساختار خوب و نکات فرمی «سرباز» غافل شد. فیلم در شب و فضای بسته یک کوچه فیلم‌برداری شده که کار را برای گروه فیلم‌برداری سخت کرده است ولی با اینهمه نورپردازی و فیلم‌برداری حرفه‌ای و استاندارد یک فیلم سینمایی در آن رعایت شده و همچنین صدابرداری و صداگذاری در حد آثار سینمایی مقبول و باکیفیت است.

بوی سرد / عطر مادر

طرح فیلم کوتاه «بوی سرد» بر غافل‌گیری انتهای فیلم و گره‌گشایی نهایی بنا شده اما آنچه فیلم را برای مخاطب جذاب می‌کند شوک کوچک پایان فیلم نیست بلکه در واقع این غافل‌گیری در همان ابتدای فیلم رقم می‌خورد. دختران کوچک یک مدرسه ابتدایی احتمالاً به مناسبت روز معلم برای معلم خود هدیه‌هایی کادو شده می‌برند اما دخترک داستان فیلم عطری تا نیمه استفاده شده را برای معلم می‌برد و اصرار دارد معلم از آن عطر به خود بزند. اصل غافل‌گیری در فیلم‌های کوتاه به نوعی است که مخاطب برخلاف انتظار با حقیقتی روبه‌رو شود که تا آن زمان پنهان بوده اما در «بوی سرد» مخاطب خود به دنبال ردگیری ماجرای عطر نیمه و انگیزه دخترک برای هدیه دادن آن به معلم است و صحنه پایانی بیش از آنکه غافل‌گیر کننده به نظر برسد، غم‌انگیز است.

۱۰۰ جشنواره فیلم

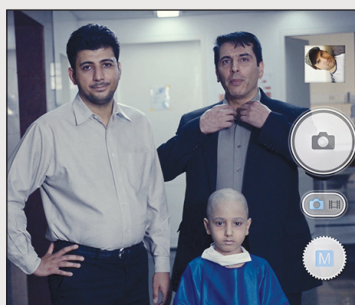
ماهی/بی‌آبی

موضوع کمبود آب امسال نمود چشمگیری در میان آثار راه یافته به بخش مسابقه جشنواره ۱۰۰ دارد. ظاهراً هنرمندان هم خطر جدی کمبود آب و منابع طبیعی حیاتی را جدی گرفته‌اند و به فکر چاره‌یابی از طریق فرهنگ‌سازی افتاده‌اند که اتفاقی مبارک است. اما در میان این آثار فیلم «ماهی» به کارگردانی سامان حسین‌پور به شکل ظریف‌تری به مسئله کمبود آب و بحران جدی‌ای که پس از مواجهه با این خطر خواهیم داشت پرداخته است. در این فیلم نه گلدانی خشک می‌شود و نه به بطن زمین با سرم آب تزریق می‌شود و... در فیلم «ماهی» به شکلی کنایه‌آمیز و البته طنزآمیز به مسئله کمبود آب اشاره می‌شود و کارگردان برای طرح یک مضمون زیست‌محیطی جدی دست به ساخت فیلمی غم‌انگیز نمی‌زند و تنها از طریق اشارات و طنز طرح موضوع می‌کند که هنرمندانه‌تر از گفتاری رک و مستقیم است و شاید حتی اثربخش‌تر.

خویش‌انداز / حاشیه فراتر از متن

«خویش‌انداز» حتی با وجود بازی‌های اغراق شده بازیگرانش به‌واسطه ایده مرکزی خوب و اثرگذارش فیلمی نسبتاً مقبول است. هرچند در فیلم‌نامه بیش از هر چیز بر شعار تکیه شده و این شعارها به صورت گل‌درشت بیان می‌شوند اما آنچه در این نوع فیلم‌ها اهمیت دارد، طرح موضوع است و اینکه طرح چنین مضمونی بتواند بر مخاطب برای لحظاتی هم که شده تأثیر بگذارد. هرچند فیلم موفق به عمق بخشیدن به آنچه در نظر داشته نمی‌شود اما در نهایت آنچه در تصویر نهایی بر ذهن مخاطب می‌ماند، نادیده گرفته شدن سوژه‌ای است که ظاهراً همه برای عکس گرفتن با آن در تلاشند اما آنقدر به حواشی می‌پردازند که سوژه اصلی کالا از یاد می‌رود. تنها ایده هوشمندانه فیلم «خویش‌انداز» مربوط می‌شود به تمهید نهایی کارگردان روی عکس سلفی و توجهی که این بار به‌واسطه نورپردازی متمرکز می‌شود روی سوژه اصلی عکس، کاری که باید کاراکترهای حاضر در عکس می‌کردند اما عملاً برایش اهمیتی قابل نیستند.

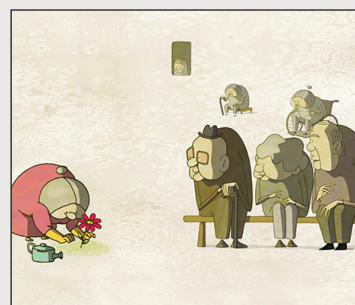
نافرمانی / ناموفق در طرح و بسط ایده

«نافرمانی» داستانی سوررئال درباره یک بمب است که با دیدن خساراتی که بمب‌های دیگر در شهرها و اجتماع‌های انسانی ایجاد می‌کنند تصمیم می‌گیرد بر سر مردم فرود نیاید بلکه نقشی نجات دهنده داشته باشد. تا اینجا کار ایده بد نیست؛ ولی همین ایده نسبتاً ابتدایی هم به شکلی غیرخلاقانه و به اصطلاح «رو» در انیمیشنی با طراحی کامپیوتری ضعیف هدر می‌شود. برای ساخت این انیمیشن فکر خلاقانه‌ای وجود نداشته و حتی تمامی صحنه‌های بمباران تکراری و شبیه هم هستند. واقعاً چه نیازی بوده در فیلمی کوتاه و یک دقیقه‌ای چندین صحنه مشابه وجود داشته باشد؟ ضمن اینکه گره‌گشایی انتهای فیلم از تردید و دودلی بمب از همان ابتدای فیلم قابل پیش‌بینی و در نتیجه غیر کارآمد است و حتی جمله انتهایی مبنی بر تعداد کشته‌شده‌های بمباران غزه نیز توان دراماتیزه کردن فصل انتهایی و تأثیرگذار کردن آن را ندارد.

یک دلخوشی کوچک / تا شقایق هست زندگی باید کرد

نکته جالب درباره فیلم مهناز زندانی، نگاه امیدوارانه به زندگی افرادی است که متأسفانه به نظر عامه مردم در انتظار مرگ هستند و دلخوش بودن و دلخوشی برایشان رنگ باخته است. وقتی صحبت از یک سرای سالمندان به میان می‌آید معمولاً فضایی بی‌رنگ و افسرده و مملو از جمعیت کهن سالی به ذهن متبادر می‌شود که دیگر هیچ انگیزه‌ای برای ادامه زندگی باکیفیت ندارند و به خمودگی و سکون عادت کرده‌اند؛ اما این فیلم نشان داد تصور اشتباه و عامیانه است و بشر به‌واسطه آنچه در نهادش بنا شده تا آخرین لحظه زندگی نیز همچنان دلبسته امید، شور زندگی و زیبایی است. یزدانی تلاش می‌کند در فیلم کوتاه خوش ساختش بر این نکته تأکید کند که قرار نیست این نشاط و سرزندگی از بیرون به کسی یا مجموعه‌ای تزریق شود و این خود افراد هستند که در هر سن و سالی می‌توانند برای خود دلخوشی‌های کوچک با تأثیرات شگرف و بزرگ خلق کنند.

دوره اول

نخستین جشنواره ملی فیلم ۱۰۰ با هدف بسط و گسترش نگاه موجز در تولید آثار تصویری در تاریخ ۱۱ الی ۱۳ آذرماه ۱۳۸۲ در حوزه هنری شهر کرج برگزار شد. این جشنواره، نخستین جشنواره‌ای بود که در این قالب در سطح کشور و جهان برگزار شد. دبیرخانه جشنواره از اوایل سال ۱۳۸۲ با اعلام فراخوان عمومی در مراکز هنری سراسر کشور مانند انجمن سینمای جوان استان‌ها، ادارات ارشاد، حوزه هنری استان‌ها و... اقدام به جذب آثار، تولید و تشویق جوانان به تولید فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای کرد. این مجموعه با هماهنگی معاونت سینمایی حوزه هنری به بازبینی و داوری ۵۰۰ اثر رسیده به دبیرخانه جشنواره اقدام کرد و انتخاب هیئت‌های داوری و انتخاب نیز توسط معاونت سینمایی حوزه هنری انجام شد. در این دوره، هیئت انتخاب جشنواره از میان آثار رسیده، ۷۰ فیلم را برای راهیابی به بخش مسابقه انتخاب کردند.

دوره دوم

دبیرخانه دائمی جشنواره پس از اتمام اولین دوره، با توجه به عملکرد ستاد برگزاری و بررسی فرم‌های نظرسنجی هنرمندان با برگزاری جلسات متعدد سعی در آسیب‌شناسی جشنواره کرده و با برنامه‌ریزی برای برگزاری هر چه بهتر دوره دوم، فراخوان خود را در آغاز سال ۱۳۸۳ اعلام کرد. پس از اتمام مهلت ارسال آثار، تعداد ۶۰۱ فیلم از سراسر کشور به دبیرخانه جشنواره ارسال شد. نکته قابل توجه، حضور ۸۳ شهر از استان‌های کشور در این دوره بود. پس از بازبینی فیلم‌های متقاضی، ۶۸ فیلم برای بخش مسابقه و ۴۷ فیلم برای بخش خارج از مسابقه انتخاب شد. این انتخاب بر اساس تکنیک‌های فیلم‌سازی اعم از سوژه مناسب، کارگردانی، فیلم‌برداری، تدوین و صداگذاری و... و همچنین نگاه ویژه به موضوعات کرامت و ارزش‌های انسانی، اعتیاد، دفاع مقدس، فرهنگ بومی، تکنولوژی و انسان، دنیای کودکان و خلاقیت و نوآوری انجام گرفت.

نگاهی به جشنواره فیلم ۱۰۰ از ابتدا تا کنون

جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه ۱۰۰ ثانیه‌ای که اکنون دهمین دوره خود را پشت سر می‌گذارد، تا قرار گرفتن در پله دهم، چه مرحله‌ای را پشت سر گذاشته است؟ نگاهی اجمالی به دوره‌های مختلف برگزاری این جشنواره مطرح حوزه هنری را در ادامه ببینید.

دوره سوم

سومین جشنواره فیلم ۱۰۰ نیز در راستای سیاست‌های حوزه هنری مبنی بر هدایت و حمایت از هنرمندان سراسر کشور با ۷۳۰ فیلم رسیده به دبیرخانه کار بازبینی آثار رسیده را انجام داده و ۱۰۰ اثر ارسالی برای شرکت در بخش مسابقه جشنواره برگزیده شد. دکتر حسن بنیانیان، رئیس وقت حوزه هنری در پیامی به هنرمندان شرکت‌کننده در سومین دوره جشنواره فیلم ۱۰۰ نوشت: جشنواره فیلم ۱۰۰ از آن جهت بسیار ارزشمند است که تولید اثری سینمایی در ۱۰۰ ثانیه نه برای تفریح است و نه برای پر کردن اوقات فراغت، که خالق اثر، به‌جز انتخاب اصیل‌ترین پیام‌های انسانی، راهی در پیش ندارد و این مطلبی است که ماندگاری و گسترش این جشنواره را تداوم می‌بخشد.

دوره پنجم

پنجمین دوره از جشنواره فیلم ۱۰۰ با همکاری شبکه دوم سیما طی روزهای دوم و سوم اسفندماه سال ۱۳۸۶ در سینما سپیده برگزار شد. «سینمای تذکر» که شعار این دوره از جشنواره بود، در سه بخش کرامت انسانی و ارزش‌های دینی، دفاع مقدس و طنز و بخش ویژه اتحاد ملی و انسجام اسلامی مقابل دوربین فیلم‌سازان جوان قرار گرفت. در این دوره ۱۲۳۵ اثر به دبیرخانه ارسال شد که از این میان ۶۰۰ فیلم در اختیار هیئت انتخاب قرار گرفت. جشنواره فیلم ۱۰۰ با هدف جوان‌گرایی در دوره پنجم با انتشار کتاب فیلم ۱۰۰ و نیز پخش برنامه‌های تلویزیونی متعدد از شبکه‌های سیما جمهوری اسلامی ایران، مورد توجه مخاطبین قرار گرفت. تحول دیگر این دوره از جشنواره، ایجاد هیئت داوری جوان بود که فیلم‌های بخش مسابقه را از نظرگاه جوانان مورد بررسی قرار داده و ۴ اثر برتر را اعلام کردند.

دوره چهارم

چهارمین دوره جشنواره فیلم ۱۰۰ با شعار سینمای ایده‌های نو، با ۸۵۰۱ اثر رسیده به دبیرخانه کار خود را آغاز کرد. در این دوره از جشنواره، برگزاری آن به حوزه هنری استان تهران منتقل شد و تا دوره هشتم ادامه داشت. در این دوره، ۱۲۵ فیلم در بخش‌های مختلف برگزیده شدند. در چهارمین دوره جشنواره فیلم ۱۰۰ با عنوان «سینمای ایده‌های نو»، فیلم‌هایی با موضوع کرامت انسانی و ارزش‌های دینی، دفاع مقدس، هنر در اجتماع و صنعت حضور داشتند و همچنین فیلم‌ها در قالب مستند، داستانی، انیمیشن و نمابنگ ۱۰۰ ثانیه‌ای شرکت داشتند. از میان آثار رسیده، ۱۸۴ اثر از حوزه هنری استان‌های مختلف کشور به دبیرخانه واصل شد که یزد، تهران و خوزستان به ترتیب ۶۰، ۳۰ و ۲۵ فیلم را به خود اختصاص داده و انجمن سینمای جوان با ۲۷ اثر در این دوره از جشنواره شرکت کرد. نکته دیگر اینکه فیلم‌های این دوره جشنواره علاوه بر تهران به صورت هم‌زمان در مراکز ۵ استان خوزستان، همدان، آذربایجان شرقی، چهارمحال و بختیاری و گیلان به اکران عمومی درآمد.

دهمین جشنواره
فیلم‌های ۱۰۰

100

INTERNATIONAL
FILMS FESTIVAL

دوره ششم

ششمین جشنواره فیلم ۱۰۰ در اسفندماه ۱۳۸۷ برگزار شد. عملکرد موفق جشنواره در پنج دوره نخست آن در گستره ملی و اقبال چشمگیر مخاطبان این جشنواره، برگزار کنندگان را بر آن داشت که بخش بین الملل را نیز به جشنواره ششم اضافه کنند. با پایان یافتن مهلت ارسال آثار در مجموع ۱۰۵۴ اثر از ایران و ۷ کشور آسیایی، در دبیرخانه به ثبت رسید. در این دوره، طی هماهنگی با سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، مکاتباتی با رایزنی‌های فرهنگی سفارت جمهوری اسلامی ایران در کشورهای دیگر به منظور معرفی جشنواره در عرصه بین المللی به انجام رسید. همچنین به منظور آشنا ساختن فیلم‌سازان جوان سایر کشورها با جشنواره فیلم ۱۰۰، کمیته روابط بین الملل جشنواره نسبت به برپایی کارگاه‌های آموزشی در کشورهای همسایه اقدام کرد. هماهنگی‌هایی برای عرضه فیلم‌های منتخب دوره‌های پنجم و ششم جشنواره در بازار فیلم فستیوال جشنواره کن کشور فرانسه انجام شد.

دوره هفتم

هفتمین جشنواره فیلم ۱۰۰ در حالی کار خود را آغاز کرد که علاوه بر تبدیل شدن به جشنواره‌ای بین المللی، در میان اهالی سینما و علاقه‌مندان به ساخت فیلم کوتاه جشنواره‌ای شناخته شده و مقبول محسوب شده بود؛ به طوری که در مدت سه ماه، ۱۱۳۵ اثر ۱۰۰ ثانیه‌ای به دبیرخانه هفتمین جشنواره فیلم ۱۰۰ رسید. هفتمین جشنواره فیلم ۱۰۰ با شعار سینمای اخلاق و در محورهای هفتگانه برگزار شد. بیشترین آثار رسیده به دبیرخانه را فیلم‌های داستانی تشکیل می‌دادند؛ ۷۰ درصد آثار رسیده به دبیرخانه در بخش داستانی و ۳۰ درصد مابقی انیمیشن و مستند بودند. با بررسی آثار رسیده به دبیرخانه مشخص شد به لحاظ سن شرکت کنندگان از نظر آماری، بیشترین آثار رسیده به دبیرخانه مربوط به دایره سنی ۱۷ تا ۲۹ سال بود؛ به طوری که حدود ۸۰ درصد فیلم‌سازان در این رده سنی بودند و نشان می‌دهد جشنواره فیلم ۱۰۰ در جلب توجه و اعتماد جوانان موفق بوده است.

دوره هشتم

هشتمین جشنواره بین المللی فیلم ۱۰۰ پس از توقف یک‌ساله در تاریخ ۵-۴ اسفندماه ۱۳۹۰ با محوریت سینمای اخلاق برگزار شد. بخش‌های مختلف این جشنواره عبارت بود از جهاد اقتصادی، آثار رادیویی، مسابقه و خارج از مسابقه، مسابقه بین الملل. در بخش بین الملل ۱۱۹ فیلم از ۳۱ کشور جهان شرکت کردند و تعداد کل آثار رسیده به جشنواره با احتساب بخش رادیویی ۲۰۸۹ اثر بود. همچنین این جشنواره به صورت هم‌زمان در ۹ استان کشور برگزار شد.

جشنواره بین المللی
۱۰۰ ثانیه‌ای

100

THE 10th INT
100 SECOND F

دوره نهم

این دوره جشنواره نیز مانند جشنواره هشتم با یک سال توقف و در تاریخ ۹-۷ اسفندماه ۱۳۹۲ به مدت ۳ روز در تهران برگزار شد. این دوره از جشنواره توسط مرکز محافل و جشنواره‌های حوزه هنری برگزار شد و بخش‌های مختلفی را شامل می‌شد از جمله مسابقه ملی، مسابقه بین الملل، نمایش غیررقابتی ملی و بین الملل و ویژه کودک و نوجوان و همچنین بخش ویژه سینمای کوتاه ژاپن. نهمین دوره جشنواره بین المللی فیلم ۱۰۰، به صورت هم‌زمان در ۹ استان کشور برگزار شده و تعداد آثار رسیده به این دوره، ۱۴۷۲ اثر بود.

دوره دهم

دهمین دوره جشنواره بین المللی فیلم ۱۰۰ نیز بعد از گذشت دو سال از دوره نهم، در روزهای ۱۲ و ۱۳ اسفند ۱۳۹۴ در پردیس سینمایی آزادی در حال برگزاری است. این جشنواره در ۴ بخش اصلی (مسابقه ملی)، بخش سینمای اخلاق، بخش بین الملل و بخش چشم‌انداز ۱۴۰۴ (مسابقه) برگزار می‌شود و هم‌زمان با برگزاری در تهران، فیلم‌های راه یافته به بخش مسابقه و اکران ملی، در چند استان دیگر نیز به نمایش درمی‌آیند. در این دوره جشنواره، ۱۱۲ اثر در بخش‌های انیمیشن، داستانی و مستند به بخش اکران دهمین جشنواره بین المللی فیلم ۱۰۰ و همچنین ۱۱۷ اثر به بخش اصلی (مسابقه ملی) راه یافتند. در این دوره، آثار برگزیده ۷ جشنواره بین المللی شامل جشنواره‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای بوستون آمریکا، ویدئو میکر ایتالیا، استارت باکو، ازبک ترکیه، ۶۰ ثانیه‌ای دانمارک، ۶۰ ثانیه‌ای پاکستان، cpm بلاروس نیز در بخش ویژه به نمایش درمی‌آیند.

Shahram Mokri:

100 Second Film Teaches How to Gain Higher Yield in Each Second

Instructor and filmmaker, Shahram Mokri, believes young artists learn how to take maximum advantage of any second and they might use the experience in making feature movies.

Mokri, in an interview with the Conference and Festivals Center of Howzeh Honari, said short film is the door to movie making.

«Festivals open up great opportunities to cinema students and those who are interested in film making, so they would gain experience and evaluate their own work comparing to others.

He said finding an attractive subject is a significant part of making a short film and added: Film makers in this festival learn how to use brevity and value each second in making movies.

«Making a movie in which the cause and effect is shown in 100 seconds is a demanding task, so we must convey the meaning in the shortest time possible, without any complexity», said Mokri.

The movie critic said: of course, simplicity and prevention from complexity does not mean ignorance of the subject, but it means the meaning must be communicated in a way that is not complicated.

Mokri said young artists learn how to take maximum advantage of any second and they might use the experience in making feature

simplicity and prevention from complexity does not mean ignorance of the subject, but it means the meaning must be communicated in a way that is not complicated

movies, where any plan has its own mentality and requires strategy.

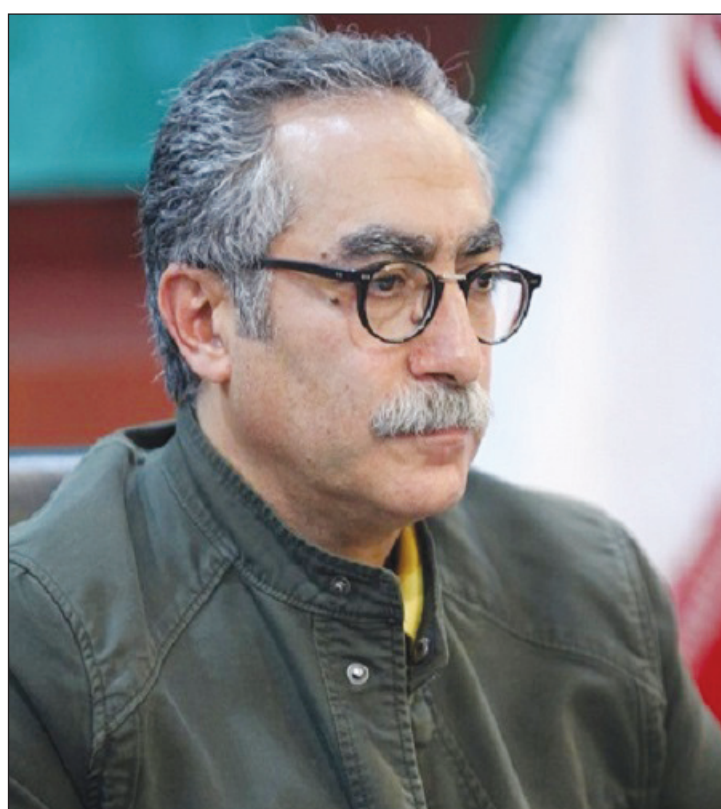
The movie critic noted that short film makers are not professionals, whatever competence and technique they have. «Some directors spend millions in making short films and sometimes they are awarded in international festivals, but as long as their movies do not have

customers and cannot sell, we can't call them professionals», he added.

The University instructor said: I do not mean short films are not orderly produced. They must be made appropriately, but because they do not do well at the box office and can not result in making money, the job cannot be called professionalism.

Farhad Tohidi:

This Festival Could Find an Independent Statue

Farhad Tohidi believes that people prefer to watch melodramas and actions more than other genres; consequently, filmmaker should make films based on these genres.

He declared that short films like movies or documentaries, don't have enough spaces for being displayed, though, festivals have good capability for the exchange of supply and demand among the short films fans and audiences. The attendance of filmmakers in festivals can be useful, because they can find out and eliminate their mistakes and in corporation with other filmmakers, said Tohidi.

This screenwriter appreciated the approach of national media for increasing the public audience to cinema ,and said that the experiment of displaying short films via national media, has proved that by increasing the broadcast programming and displaying of movies, the number

of audiences will increase.

He continued that the belief which short films are only specified to certain people is wrong, and we can attract the public audience by paying more attention at structure and the discussion related.

The author of movie SHAHR-E MOOSHHA 2 (mousses town 2), believes that the timeframe of International film festival 100 , is a good opportunity for displaying in public places . He said that one of the significant aspect, in proper using of urban advertising and public transport, is to pay attention to its minimum time. So in this way, if the film festival 100 has accompanied by the support of municipality , it will be more successful.

At the end he added that I have attend all the festivals from the beginning and I can say, without exaggeration that film festival 100 could find an independent statue in the cinema industry.

Head of the French Audiovisual Educational Department:

The First Thing to Make a Short Film is Create the Design

In the educational workshop of the 10th 100 Second Film Festival, Head of the French Audiovisual Education said, "There is no censorship in the French TV. But a few subjects are not displayed by most of the producers and broadcasters."

Didiere Ziserman added, "Regarding the design and production of a short film, the first thing to make a short film is create the design. I recommend making a summary of the film, so you can cooperate with the people who are going to help you."

"If you want to find a producer, you should write a few pages about the film for them. Before making any judgments about your film, producers judge your first draft."

"The producer helps the director by getting fund from some organizations and foundations

related to the subject of the film or filmmaking. So the relationship between a director and producer is important."

This producer and documentary maker said, "The first film I made was without any financial help from others. It took five years. But for my second work, I found a producer and he paid for all the costs. It took three years."

"It is better not to forget teamwork in filmmaking. Filmmaking requires perseverance. In fact, filmmaking is easy, but you cannot earn a living by that."

In response to a question by the audience about broadcasting in France he said, "There is no censorship in France, but there are some subjects that are not distributed by many producers and broadcasters. However, some producers have good relations with TV channels film displays can display most works.

Mehrdad Oskoei:

100 Second Films Festival is an «Idea-Based» Art Event

Director of the documentary *Dreaming at Dawn* said studying on the subject and effective communications with what is being filmed will help a documentary look more attractive.

Director of the documentary "Dreaming at Dawn", Mehrdad Oskoei whose movie was shown in the 9th Truth Film Festival, said "documentary and other directors who want to make short films, must first raise a question in the audience's mind and then answer it".

He said "experimental cinema is not a fun material with superficial content, but the filmmaker tries to reply to some issues that are important to himself as well as to the audience via a professional work. And this happens if the audiences acquire a deeper understanding and expect a movie with dramatic attractions.

"Short films audiences are often filmmakers, students and those who like conceptual art. I believe ordinary people will not support this form of cinema, even if we place more advertisements", he added.

Director of the documentary *The Last Days of Winter* said "Using filmmakers from mainstream cinema in short movies would be great. This will make short films a first class for newcomer artists and will also make this form of cinema more attractive".

He emphasized the potentials of Art and Experiment Cinema and said "We can foster the cinema by long-term plans and their frequent screening both on media and more theaters, as well as by placing more advertisements".

On making a good documentary movie, he mentioned the need for study and communications and said "after coming up with an idea, many documentary film makers try to shoot a movie very fast and without adequate studies. But more studies at pre-production phase will result in the film's more attractiveness".

He called 100 Second Films Festival an "idea-based" art event and said "Here the filmmaker faces time limits and a good idea as well as technical work will bring about success".

in Tehran.

Mohammad Reza Goodarzi, Seyyed Mohammad Sadegh Markabi, Mahmood Abdollahi, Mohammad Ali Ahangar and Parviz Sheykh Tadi selected 135 films for different parts of the festival.

5th Festival

The 5th festival was held in collaboration with Channel 2 of IRIB TV, on February 21 – 22, 2008. 1235 films were received and 600 films were given to the selection group including Nasser Bakideh, Fereydoon Hassan Poor, Ali Akbar Ghazi Nezam, Mahmood Abdollahi, Azizollah Haji Mashhadi and Minoo Farshchi.

The motto of this festival was «Reminder Cinema». It had three parts: human dignity and religious values, the holy defense and comedy. The festival also had a special section under the title of National Unity and Islamic Cohesion.

The fifth festival made an attempt to value the young generation of filmmakers. It drew public attention by publishing the book «100 film» and showing several TV programs on IRIB.

The other development was the selection of young jury members including Hossein Rabbani Gharibi, Shahab Hosseini, Soroosh Sehhat, Masood Mohhebi and Arezoo Moradi who reviewed the films from the young generation's point of view and selected 4 movies.

6th Festival (going international)

The sixth 100 Second Film Festival (Question Cinema) was held early in 2009.

1054 films were received from Iran and 7 Asian countries.

Womens broader participation was remarkable. 250 female filmmakers from Iran and 5 Asian countries sent their movies the festival.

A Report on International Aspects of the Festival Due to a valuable experience gained through the first five festivals and because of the large audience it had attracted, the managers of 100 Second Film Festival decided to add an international section to the art event. Accordingly, the following measures were taken:

Corresponding with Iranian cultural attaches Letters were sent to Iranian cultural attaches across the world in collaboration with Islamic Culture and Relations Organization. In such countries as India and Azerbaijan the correspondences were successful and movies from these countries were shown in the festival.

Running workshops abroad

The international relations committee of the festival organized workshops in neighboring countries in order to introduce 100 Second Film Festival to young non-Iranian filmmakers.

Baku and Istanbul hosted the 1st and 2nd workshops.

Other activities included Holding a consulting meeting with managers of Izmir Film Festival in Turkey, showing 100 second films in Baku Start Film Festival in Azerbaijan, cooperating with Afghan Film in Kabul, Introducing 100 Second Film Festival to students in the University of Pune in Bombai, paving the way for participation of Tajik filmmakers and showing 100 second films in Didar Film Festival of Tajikistan.

Furthermore, measure were taken to present a selection of 100 second films from the 5th and 6th festivals in Cannes Film Festival Market.

The international relations committee is also trying to hold review and analysis meetings in Cultural Center of Havana in Cuba.

Inviting international jury members

Necessary measures were taken to use international filmmakers and critics in the jury.

And preparations were made to set up consulting meetings between Iranian and non-Iranian filmmakers.

Taking measures to host international guests A number of international filmmakers whose movies are qualified as award candidates in different categories, will be present in the closing ceremony, in addition to non-Iranian members of the jury. The international committee made preparations for accommodation and decent transportation service so the international guests would revive good memories of Iran later in their lives.

7th Festival

The seventh festival was held as a recognized and reputable art event both nationally and internationally. 1135 short films were sent to the secretariat in three months showing the great trust many filmmakers placed in this festival.

Distinct Subjects

The motto of the 7th 100 Film Festival was «ethical cinema». It was focused on seven distinct subjects. 70% of the movies were fictions, while the rest were animations and documentaries.

Female Filmmakers

185 films, i.e. one seventh of the received films, were directed by female filmmakers. In addition, most films were directed by young filmmakers. 80% of the filmmakers were between 17 to 29. This shows that we've been successful in this regard

8th Festival

After a year of delay, the 8th 100 Second Film Festival was held on February 23 – 24, 2012. It was focused on «ethical cinema». The festival had an economic jihad section as well as sections for radio programs and international competition. The whole received films and radio programs accounted for 2089 works, including 119 international films. The movies were shown in 9 provinces simultaneously.

9th Festival

The ninth festival was hosted by Meeting and Festival Center of Howzeh Honari from February 26th to 28th, 2014. The films were shown in Azadi Cinema Complex and the closing ceremony was held in Andisheh Salon of Howzeh Honari.

1427 movies were received and categorized into the following sections: national competition, international competition, non-competition, children and teenagers and special section for Japanese short movies.

This festival was held in 9 provinces at the same time.

The 9th festival was also held after a year of delay.

Tenth Festival

Finally after two years from the ninth festival, the tenth festival of International 100 Second Film Festival is currently happening at Cinema Pardis Azadi. This festival is organized in four categories: the main part (national contest), ethical cinema, international contest, and the vision of 2015.

In this year's festival, 112 works in documentary, animation and narrative reached the show part; also 117 works reached the main contest (national contest). This year, Majid Majidi is the head of the jury; and Rasoul Sadr Ameli, Mohammad Reza Jafari Jelveh, Bahram Azimi, Mehrdad Ghaffarzadeh, and Hadi Moghaddam Doost have reviewed the works in the national contest. Jury of the international contest includes Behnam Bahadori, Seyyed Mohammad Hosseini and Tatiana Mikshane from Belarus.

Abolfazl Jalili:

We Need More Idea-Based Festivals

Iranian director and playwright, Abolfazl Jalili said: there are very few art events like 100 second films festival where contribution of new ideas is encouraged.

Jalili told the center for conferences and festivals in Howzeh Honari that although very few idea-based festival are available in Iran, they offer valuable service to many young filmmakers whose number is rising every day and I believe this festival is held as a result of the host and participants' love for their cause.

On the issue of the subjects that young filmmakers might cover, he said: since the Islamic Revolution happened 37 years ago, the country has seen many changes and developments. It would be great to work on these developments. In addition, filmmakers might work on the issues related to Islam which is among the best schools of thought in the world.

He said art can serve a prominent role in the process of selecting great pictures and added «some issues are not explainable through the words and they are best explained by pictures. In contrast, some issues can be clarified verbally. We must not change the places.

He highlighted the significance of gaining insight in making short films and said: Once I was supposed to make a movie about Imam Reza's miracles. In one scene when a girl in poor health was to be cured I asked the people in the shrine not to react, because this is meant to be a movie. Then I asked Imam Reza in my heart to help the movie go forward. But when we started to shoot and the actress stood up, all the people in the shrine ran to her and got crying. I couldn't do anything, but then I remembered I myself had asked the Imam to help the movie go forward.

Mr. Jalili also emphasized on the importance of an innovative idea in making a short film and said: No matter a movie is 100 minutes or 50 seconds, it must be directed properly and the audiences should enjoy it.

A History of 100 Second Films Festival

Beginning (1st year)

The first 100 Second Film Festival was held on December 2 – 4, 2003 in Karaj Howzeh Honari.

That was the first festival of this type in Iran and around the world. The secretariat of the festival had started to draw filmmakers' attention and promote the production of 100 second movies from the beginning of the same Persian year by sending invitations to the association of young filmmakers, offices of the ministry of culture in different cities, offices of Howzeh Honari in all provinces, etc.

The festival undertook review and judgment of about 500 received movies in collaboration with Howzeh Honari.

The jury included Behzad Khodavisi (filmmaker and actor), Mehrdad Oskooyee (filmmaker), Hassan Najafi (jury member of the Youth Cinema Festival). The selection group included Nader Sheykholeslami (short film producer), Behnam Bahadori (short film producer and founder of the 100 second film festival), Karim Azimi (short film maker).

The selection group selected 70 short films for competition.

In addition, 300 movies participated in the parallel section as well as the special section for 100 years of cinema.

Furthermore, 35 photos were exhibited in a photo gallery under the title of «with Documentary Film Makers» in collaboration with Iran House of Photography.

A workshop for short film script writing was run by Ali Akbar Ghazi Nezam and

a workshop for short film production was conducted by provincial manager of the association of the youth cinema, Mr. Dezfooli.

2nd Festival

Considering the polls taken from the movie makers during the first festival and after holding several meetings to find out the factors which might have adverse influence over the art event, the secretariat issued the second invitation in 2004.

601 films were sent to the secretariat in the 2nd festival.

Participation of filmmakers from 83 cities was a big surprise. Most movies were received from Karaj (123), Tehran (34), Ahvaz (25), Shiraz (16), Sanandaj (15), Esfahan (14), Kerman (14), Kermanshah (13), Qazvin (13), Yazd (12), Khorramabad (10), Sari (10).

The selection group including Salar Heydarnejad, Karim Azimi and Behnam Bahadori, selected 68 films for competition part and 47 films for non-competition part of the festival.

Film making technics such as selection of a good subject, direction, cinematography, edition and sound edition were considered and topic about humane values, addiction, the holy defense (Iran – Iraq war), ethnic cultures, technology and human being, children's world and innovation were given priority in order to select the movies.

376 filmmakers participated that year. The youngest filmmaker was Miss. Helya Refayee, 11 from Tehran, with «Driver»

and the oldest was Mr. Mahmood Kiani Falavarjani, 50 from Falavarjan, with «2100».

3rd Festival

The third festival was also held in line with Howzeh Honari policy of directing and supporting artists from around the country. 730 films were received and 100 films were selected for competition.

Then president of Howzeh Honari, Dr. Hassan Bonyanian, wrote to the participants: «100 Second Film Festival is a valuable event because making a 100 second movie is neither for amusement nor for passing the time. Instead, the filmmaker needs to raise true values of human beings. This guarantees permanence and development of the festival.»

4th Festival

The fourth festival adopted the motto «New Ideas». The management of festival was assigned to Tehran Howzeh Honari and this assignment continued until the 8th festival.

Gholamreza Sedghi and Hooria Fayyaz, both 13, were the youngest participants.

The movies were about human dignity and religious values, the holy defense (Iran – Iraq war), art in society and industry. The films were in the forms of documentary, fiction, animation and 100 second music videos.

184 short films were sent to the secretariat. Most movies were received from Yazd province (60), Tehran province (30) and Khoozestan province (25). Association of the Youth Cinema participated with 27 films.

This time, the movies were shown in the capitals of Khoozestan, Hamadan, East Azarbaijan, Chahar Mahal & Bakhtiari and Gilan at the same time when they were shown

tenth
festival of
International
100 Second
Film Festival
is organized
in four
categories:
the main part
(national
contest),
ethical
cinema,
international
contest, and
the vision of
2015

امور هنری و صفحه آرا: داود پیشکار
عکاس: مرتضی رحمانی فرزاد
مرکز محافل و جشنواره‌های حوزه هنری و پرسنل پردیس سینمای آزادی

سرمدیر: هادی مولوی دوست
دبیر تحریریه: حسین برکتی
تحریریه: فهیمه حسن میری، الناز دیمان، صابر احمدی مقدم، علیرضا جباری

نشریه روزانه دهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های صد ثانیه‌ای
صاحب امتیاز: حوزه هنری انقلاب اسلامی
زیر نظر اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل حوزه هنری

